

[Wilhelm]

gerne, at det er offerets vidneforklaring alene, man tænker på i punkt 3. Det står der egentlig ikke i forslaget, men det gør det noget mere rimeligt.

Man vil også indføre referatforbud for dele af sagen. Jeg er lidt i tvivl om, hvor meget det hjælper, for medmindre man fuldstændig lukker i de sager, er netop i de små bysamfund mund-til-mund-metoden afsindig effektiv i sådan nogle snagesager. Kan vi opnå det mål, man har – virkelig opnå det – og ikke ødelægge retssikkerheden ved det, er vi meget parate til at snakke om det.

Punkt 6 med, at advokatbeskikkelse også skal ske i andre voldssager, går vi helt ind for.

Punkt 7 vedrører skilsmisseretten. Vi synes egentlig, at når folk er enige om at ville skilles, eller den ene part vil skilles, så bør de kunne skilles. Det skal ikke være afhængigt af, om man har været udsat for voldtægt eller sådan nogle ting. Vi synes egentlig, at her måtte det være en generel regel, SF kunne gå efter.

Jeg har ladet punkt 5 tilbage, og det er, fordi jeg synes, det er overordentlig betænkeligt. Jeg synes, vi skal holde meget fast ved, at offerets advokat har én eneste opgave først og sidst, og det er at beskytte offeret. Vi skal ikke til at have offerets advokat til at være en anden anklager. Vi skal ikke, som SF foreslår, give partsrettigheder. Offerets advokat skal være med for at beskytte offeret, men der skal ikke være to anklagere. Offerets advokat skal ikke se det hverken som sin primære eller sin ligestillede eller sin sekundære opgave at få tiltalte dømt. Er vi utilfredse med anklagemyndighedens arbejde på det punkt, må vi skyde på anklagemyndigheden og få det forbedret, men vi skal ikke til at have to anklagemyndigheder, hvoraf den ene ikke er underkastet de almindelige krav til anklagemyndigheden om også at finde de ting frem, der taler til gunst for tiltalte. For at sige det ligeud: hvis fru Jytte Thorbek ønsker at være anklagemyndighed, så må hun søge ind ved anklagemyndigheden og ikke opnå det ved at være offerets advokat. Det kan ikke nytte noget, at SF i munden – som fru Alice Faber gjorde i går i Politiken og fru Inger Harms gjorde i dag her – har, at SF bestemt ikke er ude på at mindske retssikkerheden, for det vil faktisk ske, hvis man laver partsrettigheder på dette område.

Til det mere generelle – hvis jeg må overskride tiden en lille bitte smule – vil jeg godt sige, at vi ved jo godt, hvad der var grundlaget for udvalgsarbejdet. Vi kender godt henvendelsen fra Danske Kvinders Nationalråd osv. Da jeg synes, at disse debatter skal tjene til lidt vejledning for de udvalg, der bliver nedsat, vil jeg godt sige, at VS ikke er med på at slække på beviskravene, som man også dér har stillet op som et af punkterne, der skulle undersøges, og VS er heller ikke med på hverken helt eller delvis at opgive det meget elementære princip i vores retspleje, at den handling, man straffes for, skal være begået med forsæt. Det har været nævnt i de ønsker, som ligger til grund for henvendelsen om udvalgsarbejde, at det var nogle af de ting, man ville have rokket ved. Det vil være afsindig farligt for grundlæggende principper i vores retspleje, hvis man rokker ved de ting. Der er VS i hvert fald ikke med.

Inge Krogh (KrF):

Som det allerede er nævnt flere gange, er dette forslag et forslag, der i høj grad er aktuelt og omhandler et emne, der er meget fremme i debatten i øjeblikket, og det er godt, at det kommer frem. Det drejer sig om beskyttelse af ofre for voldtægt.

Det er rimeligt, at der beskyttes imod, at den, der er blevet voldtaget, møder den tiltalte i retssalen, og at der er beskyttelse imod referater. Det er også rimeligt, at den advokat, der beskikkes, får en øget beføjelse.

Der tales også om beskikkelse af advokat for børn, der er udsat for vold og incest. Måske netop det sidste kan trænge til en grundig undersøgelse. Det er noget, der er talt meget lidt om i forhold til, hvor almindeligt det sandsynligvis er, og den virkning, det kan have senere på barnet, når det bliver voksent.

Det er derfor glædeligt, at justitsministeren på foranledning af kvindebevægelsen har nedsat et udvalg til at behandle og kulegrave disse ting. Man må håbe, at dette udvalg må arbejde hurtigt.

Alice Faber (SF):

Siden Joan-Søstrene i midten af 1970'erne startede med at overvære retssager, hvor anklagen var voldtægt, er der sket en rivende udvikling på dette område. Joan-Søstrene